

SPRAWOZDANIA

[*Reports*]

Sprawozdanie z VII Spotkania
Federacji Europejskich Stowarzyszeń Neuropsychologicznych
[7th Meeting of the Federation
of the European Societies of Neuropsychology (FESN)]
(5–7 września 2019, Mediolan, Włochy)

W dniach 5–7 września 2019 roku odbyło się VII Spotkanie Federacji Europejskich Stowarzyszeń Neuropsychologicznych (the Federation of the European Societies of Neuropsychology, FESN), która obecnie zrzesza stowarzyszenia neuropsychologiczne z 18 krajów. Gospodarzem konferencji było Włoskie Stowarzyszenie Neuropsychologiczne (the Italian Neuropsychological Society), a odbywała się ona na Katolickim Uniwersytecie Najświętszego Serca (Università Cattolica del Sacro Cuore) w Mediolanie. Komitet Naukowy Konferencji tworzyło 21 badaczy reprezentujących różne ośrodki naukowe w różnych krajach. Członkami Komitetu Organizacyjnego byli natomiast: prof. Stefano Francesco Cappa, prof. Costanza Papagno oraz prof. Maria Caterina Silveri.

Konferencja skierowana była do neuropsychologów oraz przedstawicieli szeroko pojętych neuronauk i oferowała wykłady plenarne, kolokwia, sympozja, sesje tematyczne i sesje plakatowe oraz debatę, a także dodatkowe wydarzenia naukowe poprzedzające Konferencję i następujące po jej zakończeniu.

Wykłady plenarne w ramach Konferencji wygłosiło czworo zaproszonych gości. Jako pierwszy, bezpośrednio po ceremonii otwarcia obrad, wystąpił z wykładem prof. Emrah Duzel (Otto-von-Guericke University Magdeburg; German Center for Neurodegenerative Diseases; University College London). Jego wystąpienie dotyczyło funkcjonalnej anatomii pamięci epizodycznej oraz jej upośledzeniu w chorobie Alzheimerera. W drugim dniu Konferencji miały miejsce dwa wykłady plenarne. Pierwszy z nich, poświęcony zagadnieniu neuro-modulacji i nowym rozwiązaniom w jej zakresie, wygłosił prof. Carlo Miniussi (University of Trento). Drugim wykładem tego dnia był prof. Lionel Naccache (Sorbonne University, Paris 6 University). Omawiał on problem badania świadomości i dostępu do świadomości u pacjentów pozbawionych możliwości komunikowania się. W ostatnim dniu konferencji wykład plenarny wygłosiła prof. Sonja Kotz (Maastricht University). Jej wykład dotyczył patologii zwojów podstawnych i mózdzku oraz tego, jakich informacji dostarcza wiedza o tych

patologiach na temat funkcjonowania ludzkiego mózgu. Podczas Konferencji miały też miejsce cztery kolokwia tematyczne. Pierwsze z nich zorganizował prof. Thomas Schenk. Koncentrowało się ono na przedmotorycznej teorii uwagi, jej ocenie w świetle badań eksperymentalnych i możliwościach jej praktycznych zastosowań w neuropsychologii. Drugie kolokwium, zorganizowane przez prof. Klause Willmеса, poświęcone było przetwarzaniu liczb, a kolejne, które zorganizował prof. Masud Husain, utracie motywacji w przebiegu zaburzeń mózgowych. Ostatnie z kolokwiów, skoncentrowane na potencjale terapeutycznym nieinwazyjnej stymulacji mózgu, zorganizowane zostało przez prof. Steve'a Jacksona. Podczas Konferencji odbyło się też 10 sympozjów. W ramach sympozjów podejmowano szeroki zakres zagadnień. Tematami sympozjów były: mózgową reprezentacją ciała; różnicowanie dysleksji nabytej; uwaga i kontrola poznawcza w świetle danych behawioralnych, neuroobrazowych i neuropsychologicznych; studia przypadków nad amnezją; spektrum problemów neuropsychologii dziecięcej – od zaburzeń rozwojowych do nabytych uszkodzeń mózgu; diagnoza i rehabilitacja zespołu pomijania stronnego; perspektywy badań nad funkcjami wykonawczymi w neuropsychologii; zagadnienia neuropoznawcze uczenia się matematyki; badanie języka poprzez neuromodulację oraz międzykulturowy pomiar neuropsychologiczny w przedklinicznym stadium choroby Alzheimera. W ramach Konferencji zorganizowano także 11 sesji tematycznych, które dotyczyły takich zagadnień, jak różnego

rodzaju zaburzenia, w tym: zaburzenia funkcji językowych, zaburzenia ruchowe, łagodne zaburzenia poznawcze i choroba Alzheimera, otępienie czołowo-skroniowe, pierwotna afazja postępująca, pomijanie stronne, zaburzenia reprezentacji ciała, a także innych tematów, jak przetwarzanie emocji, funkcjonowanie pamięci w okresie starości czy uwarunkowania efektywności wykonania zadań motorycznych. Ponadto jedną z sesji poświęcono omówieniu studiów przypadków w neuropsychologii i neurochirurgii. Trzy sesje plakatowe, które odbyły się podczas Konferencji, pozwoliły uczestnikom zapoznać się łącznie z 145 posterami. Problematyka prezentowana przez autorów posterów była bardzo zróżnicowana i dotyczyła zagadnień neuropsychologicznych z zakresu normy i patologii, w tym metod terapeutycznych i innych rodzajów interwencji, odnoszących się do różnych grup wiekowych i opierających się na różnego rodzaju danych: behawioralnych i neurofizjologicznych. Sesje posterowe cieszyły się dużym zainteresowaniem uczestników Konferencji i stanowiły okazję do bezpośredniej wymiany poglądów i ożywionych dyskusji. Wreszcie Debata, którą zorganizowano w ramach Konferencji, dotyczyła aktualnego także w Polsce zagadnienia roli tzw. neuronauki edukacyjnej. W jej ramach sformułowano postulat dążenia do uformowania transdyscyplinarnego kierunku badań, który dostarczyłby opartych na dowodach wskazówek dla osób zajmujących się edukacją w sposób praktyczny, przy jednoczesnym unikaniu posługiwania się „neuromitami” i niesprawdzonymi komercyjnymi rozwiązaniami.

Ponadto w przededniu Konferencji miało miejsce zorganizowane przez wydawnictwo Elsevier sympozjum na temat procesu publikacyjnego. Natomiast po jej zakończeniu odbył się eksperyment dla chętnych uczestników – „The Human Bach Mapping experiment”.

Podczas eksperymentu kamera termowizyjna rejestrowała reakcje wegetatywne publiczności słuchającej muzyki Jana Sebastiana Bacha, które stanowiły wskaźniki stanów emocjonalnych towarzyszących obcowaniu z muzyką.

Ludmiła Zając-Lamparska¹

---

¹ Wydział Psychologii, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy (Faculty of Psychology, Kazimierz Wielki University in Bydgoszcz), ORCID: 0000-0003-4618-547X.